

Hermanis Paukšs

NEKUR TU NESPRUKSI, GARDĀ!
(vampīrisks viencēliens)

Darbojas:

ALISE

ESMERALDA – Alises draudzene

HEILIJA – Alises māte

LILIĀNA – Esmeraldas māte un Heilijas draudzene

DEBORA – Alises aukle

NIKIJA – zombīte

MIKIJA – mironīte

AIVARS – vampīrs

1. aina

Uznāk Alise.

Debora (*uznāk*). Alise! Kāpēc tu neesi gultā?

Alise. Tāpēc, ka gultā ir garlaicīgi!

Debora. Gulta ir domāta gulēšanai, nevis izklaidei.

Alise. Labāk izstāsti man pasaciņu!

Debora. Pasaciņu? Kādu pasaciņu?!

Alise. Vienalga, kādu.

Debora. Nu labi. Klausies. Reiz... kādas kapsētas vidū stāvēja kapliča... un tajā kapličā atradās skaists zārks, kurā gulēja vampīrs...

Uznāk Aivars un apguļas.

Alise. Un kā to vampīru sauca?

Debora. Aivars.

Alise. Aivars?

Debora. Jā, vampīrs Aivars.

Alise. Un ko viņš darīja?

Debora. Es jau tev teicu: gulēja zārkā. Septiņsimt gadus. Bet tad kādu dienu... nē – kādu nakti... pa kapsētu klīda vientuļa zombīte Nikija...

Uznāk Nikija.

Alise. Un no kurienes tā zombīte tur uzradās?

Debora. Nezinu. Kaut kad tika nozombēta un tagad klīda pa kapsētu. Un tā nu zombīte Nikija aizklīda līdz kapličiai, iegāja tajā un ieraudzīja zārku, kurā gulēja vampīrs Aivars. „Nez, kas tai zārkā varētu būt iekšā?” nodomāja zombīte. Ziņkārības māкта, viņa pacēla zārka vāku un ieraudzīja tajā gulošo vampīru. Zombītei viņš likās tik daiļš, ka viņa ilgi stāvēja un skatījās uz Aivaru, cerēdama, ka vampīrs pamodīsies un

uzsmaidīs tai. Taču Aivars nepamodās. Gulēja tik tālāk dziļā miegā, kā bija gulējis jau septiņsimt gadu. Zombīte smagi nopūtās, pieliecās un noskūpstīja vampīru.

Nikija noskūpstā Aivaru.

Debora. Tad notika brīnums: vampīrs nodrebēja, atvēra acis, ieraudzīja zombīti un uzsmaidīja tai. Jo izrādījās, ka ļauns ekstrasesns pirms septiņsimt gadiem bija nobūris nabaga Aivaru – tāpēc vampīram nācās gulēt nāves miegā, līdz kāda zombīte atradīs viņa zārku, pacels tā vāku un noskūpstīs Aivaru – tas nu tagad bija noticis.

Aivars pieceļas.

Debora. Vispirms abi, dejodami un jautras dziesmiņas dziedādami, klīda pa kapsētu.

Nikija un Aivars. Cik jauka gan ir tāda nakts,

Kad spoži mēness spīd

Un sudrabaini mākonīši

Pāri kapiem slīd.

Trallallā, trallalā – ir jautri mūsu kapsētā!

Debora. Un tā pamodināja mironīti Mikiju, kas iztraucēta piecēlās no kapa un pievienojās viņiem.

Uznāk Mikija.

Debora. Tā nu tie tagad trijatā klīda pa kapsētu, dejodami un jautras dziesmiņas dziedādami.

Nikija, Mikija, Aivars. Cik jauka gan ir tāda nakts,

Kad spoži mēness spīd

Un sudrabaini mākonīši

Pāri kapiem slīd.

Trallallā, trallalā – ir jautri mūsu kapsētā! (*Prom.*)

Alise. Un klīst vēl šonakt?

Debora. Gan jau, ka. Bet ej nu tagad gulēt.

Alise. Labi, auklīt.

Abas prom.

2. aina

Uznāk Nikija.

Mikija (*uznāk*). Laba nakts, Nikij!

Nikija. Laba nakts, Mikij!

Mikija. Kur tad Aivars?

Nikija. Droši vien savā zārkā vēl guļ.

Mikija. Ejam modināt – tik brīnišķīgi spīd mēness, bet viņš guļ zārkā!

Nikija. Ejam!

Nikija un Mikija. Cik jauka gan ir tāda nakts,

Kad spoži mēness spīd

Un sudrabaini mākonīši
 Pāri kapiem slīd.
 Trallallā, trallalā – ir jautri mūsu kapsētā! (*Prom.*)

3. aina

Aivars (*uznāk*). Sasodīts! Kur es esmu iemaldījies?

Alise (*uznāk*). Vai tas esi tu, Aivar?

Aivars. Jā. Kas mani sauc?

Alise. Tā esmu es – Alise.

Aivars. Kāda Alise?

Alise. Visparastākā.

Aivars. Visparastākā Alise?

Alise. Nu ja!

Aivars. Un ko tu te dari?

Alise. Es te dzīvoju.

Aivars. Tu te dzīvo?

Alise. Nu ja.

Aivars. Un ko es te daru?

Alise. Tu esi atnācis ciemos pie manis.

Aivars. Ak tā?

Alise. Jā, auklīte man pastāstīja par tevi, man ļoti sagribējās ar tevi iepazīties,
 un tu atnāci.

Aivars. Ak tā? Nu? Un ko tad mēs tagad darīsim?

Alise. Tu varētu pasūkt man asinis.

Aivars. Tu gribi, lai es tev sūcu asinis?

Alise. Jā, ļoti!

Aivars. Nē, man tā nepatīk.

Alise. Kā?

Aivars. Sūkt asinis no tādiem, kas paši grib.

Alise. Un kā tad tev patīk?

Aivars. Man patīk, ja, mani ieraugot, nobīstas, skaļi iebļaujas „Vai! Šausmas!
 Vampīrs!” un mūk prom. Tad man gribas tādām skriet pakaļ, noķert un
 sūkt asinis.

Alise. Jā, tā tiešām ir daudz interesantāk! Vai! Šausmas! Vampīrs! (*Prom.*)

Aivars. Nekur tu nespruksi, gardā! (*Prom pakaļ Alisei.*)

4. aina

Nikija (*uznāk*). Aivar!...

Mikija (*uznāk*). Aivar!... Sasodīts... kur tas Aivars varētu būt pazudis?

Nikija. Aizskrējis kaut kur uz pilsētu asinis sūkt?

Mikija. Bet viņš taču vienmēr mūs pabrīdina, kad dodas vakariņot.

Nikija. Varbūt šodien piecēlās tā paagrāk, sagribējās ēst, negribēja mūs modināt un aizgāja bez brīdinājuma?

Mikija. Nu labi – pastaigāsimies pagaidām, papriecāsimies par brīnišķīgo nakti, pagaidīsim.

Nikija un Mikija. Cik jauka gan ir tāda nakts,

Kad spoži mēness spīd

Un sudrabaini mākonīši

Pāri kapiem slīd.

Trallallā, trallalā – ir jautri mūsu kapsētā! (*Prom.*)

5. aina

Debora (*uznāk*). Alise! Mosties! Laiks iet uz skolu!

Alise (*uznāk*). Es negribu uz skolu!

Debora. Kāpēc?

Alise. Tāpēc, ka tur nav vampīru.

Debora. Kad es vēl mācījos, daža laba skolotāja bija briesmīgāka par visiem vampīriem, zombijiem un miroņiem, kopā ņemtiem.

Alise. Vampīri nav briesmīgi!

Debora. Nu labi – bet uz kuriem tad tu gribi iet?

Alise. Uz kapsētu.

Debora. Nekas nesanāks – posies un taisies uz skolu!

Heilija (*uznāk*). Kas tev?

Alise. Nāk miegs.

Heilija. Ko tad tu pa nakti darīji, ka tagad nāk miegs?

Alise. Spēlējos ar vampīru.

Heilija. Ar kādu vampīru?

Alise. Ar Aivaru.

Heilija. Ar vampīru Aivaru?

Alise. Jā.

Debora. To viņa nosapņoja, Heilij.

Alise. Neko es nenasapņoju! (*Prom.*)

Heilija. Kas viņai noticis, Debora?

Debora. Es viņai izstāstīju pasaciņu par vampīru – tas tad viņai sapnī arī parādījās.

Heilija. Būtu labāk par Sniegbaltīti vai par Ansīti un Grietiņu pastāstījusi.

Debora. Un ar ko tad tās ir labākas? (*Prom.*)

Heilija. Patiešām... Sniegbaltītes pamāte liek meiteni nošaut, lai varētu apēst viņas sirdi, pēc tam iebaro Sniegbaltītei saindētu ābolu. Un tad vēl princis nobučo, izmantojot meitenes pretoties nespējīgo stāvokli. Bet Ansīti un Grietiņu vecāki atstāj mežā bada nāvei, pēc tam ragana baro apēšanai kā tādus mājlopus, un beigu beigās bērniņi paši sadedzina krāsnī raganu, tai vēl dzīvai esot. Jā, vampīri tiešām ir humānāki:

mazliet pasūc asinis... un tad iet atpakaļ uz savu zārku mierīgi gulēt.
(*Prom.*)

6. aina

Alise (*uznāk*). Esmeralda!

Esmeralda (*uznāk*). Nu?

Alise. Ja tu zinātu, kas pie manis bija atnācis ciemos!

Esmeralda. Kas tad?

Alise. Vampīrs!

Esmeralda. Kāds vampīrs?

Alise. Visīstākais. Aivars!

Esmeralda. Aivars?

Alise. Jā, vampīrs Aivars!

Esmeralda. Un kad tad viņš atnāca?

Alise. Pagājšnakt.

Esmeralda. Pagājšnakt?

Alise. Jā.

Esmeralda. Un ko tad viņš darīja?

Alise. Kā – ko? Sūca man asinis!

Esmeralda. Nemuldi!

Alise. Skaties! Redzi, šos sarkanos punktiņus man uz kakla?

Esmeralda. Redzu.

Alise. Tās ir viņa zobu pēdas!

Esmeralda. Ak tā?

Alise. Ja netici, paliec pie manis pa nakti, un pati redzēsi.

Esmeralda. Vai tad viņš solījās atkal atnākt?

Alise. Jā.

Esmeralda. Labi – paprasīšu mammai.

Uznāk Heilija un Liliāna.

Esmeralda (Liliānai). Mammu, vai es drīkstu palikt pa nakti pie Alises?

Liliāna. Kāpēc?

Esmeralda. Viņa stāsta, ka pie viņas pa nakti nākot vampīrs un sūcot viņai asinis – es gribu redzēt!

Liliāna. Kas tās par muļķībām?

Esmeralda. Tāpēc jau es gribu pie viņas palikt pa nakti, lai redzētu, vai viņa nemelo.

Liliāna. Ak, šīs meitenes... Nu labi – paliec... ja Alises mamma atļauj!

Alise (Heilijai). Mammu, vai Esmeralda drīkst palikt pie manis pa nakti? Viņa arī grib iepazīties ar Aivaru.

Heilija. Ar kādu Aivaru?

Alise. Ar vampīru Aivaru – es taču tev stāstīju!

Heilija. Jūs gan esat... Nu labi – manis pēc, lai paliek. Tikai jūs abas atkal visu nakti nopļāpāsiet un nevarēsiet piecelties.

Alise. Bet rīt taču ir sestdiena.

Heilija. Tas gan.

Visas prom.

7. aina

Alise (*uznāk*). Nāc, nebaidies!

Esmeralda (*uznāk*). Es nāku, bet mazliet tomēr baidos. Nu? Kur tad viņš ir?

Alise. Pagaidi – gan jau drīz uzradīsies.

Esmeralda. Cik ilgi jāgaida?

Alise. Nezinu. Varbūt pasauksim viņu.

Esmeralda. Pasauksim.

Abas. Aivar!... Aivar!...

Aivars (*uznāk*). Kas mani sauc?

Alise. Tā esmu es – Alise!

Esmeralda. Un es – Esmeralda!

Aivars. Vēl jau nav pusnakts – kāpēc jūs neļaujāt man pagulēt?

Alise. Tāpēc, ka ļoti gribam, lai tu pasūc mums asinis.

Aivars. Tu labi zini, ka man nepatīk sūkt asinis no tiem, kas paši grib!

Alise. Vai!

Esmeralda. Šausmas!

Alise. Vampīrs! (*Prom.*)

Esmeralda. Glābjas, kas var! (*Prom.*)

Aivars. Nekur jūs nespruksiet, gardās! (*Prom pakaļ meitenēm.*)

8. aina

Nikija (*uznāk*). Aivar!... Aivar!...

Mikija (*uznāk*). Ko tu tā klaigā?

Nikija. Meklēju Aivaru.

Mikija. Zārkā paskatījies?

Nikija. Paskatījos. Tukšs.

Mikija. Jau otro nakti.

Nikija. Ka tik nav nozagts?

Mikija. Ārprāts! Tad jāsauc policija!

Abas. Po–li–ci–ja! Po–li–ci–ja! Po–li–ci–ja!

Debora (*uzskrien*). I–u! I–u! I–u! Kas noticis?

Nikija. Pazudis Aivars.

Mikija. Jau otro nakti nevaram viņu atrast.

Debora. Jā Aivari mēdz pazust. Man arī reiz bija Aivars. Un arī pazuda.

Nikija. Saprotiet – šis ir unikāls eksemplārs. Jau septiņsimt gadus te guļ. Tūristi bariem nāk viņu apraudzīt – uz biļetēm visa kapsētas labklājība turas.

Debora. Apdrošināts bija?

Mikija. Nē, nebija.

Debora. Ko tad jūs – tik vērtīgu eksemplāru neapdrošinājāt?

Nikija. Kā mēs varējām iedomāties, ka kāds uzdrīkstēsies nozagt vampīru?

Debora. Un kas jūs pašas būtu?

Nikija. Es esmu zombīte Nikija.

Debora. Labi – tā arī pierakstīsim.

Nikija. Pierakstiet – man patīk, ka mani pieraksta.

Debora. Tātad – Nikija Zombīte.

Nikija. Jā, var rakstīt arī tā.

Debora. Un jūs?

Mikija. Mironīte Mikija.

Debora. Mikija Mironīte.

Mikija. Jā.

Debora. Pie mums strādā pulkvedis Mironovs. Vai viņš gadījumā nav jūsu radnieks?

Mikija. Jā, tēvocis no mātes puses – sveiciniet, kad satiekat!

Debora. Paldies!

Mikija. No Mikijas.

Debora. Sapratu. Skatieties! Vai tās nav Aivara pēdas?

Nikija un Mikija. Ir!

Debora. Tātad viņš nemaz nav nozagts, bet aizmuka pats!

Nikija. Aivars nekad no mums nemuktu.

Mikija. Kāds noteikti viņu ir aizvilinājis no šejienes un tur gūstā.

Debora. Labi – tad dosimies pa Aivara pēdām!

Visas prom.

9. aina

Uznāk Heilija.

Liliāna (*uznāk*). Es esmu mazliet satraukta, Heilij.

Heilija. Un kurš tad tevi tā satrauca, Liliāna?

Liliāna. Vampīrs.

Heilija. Vampīrs? Tu redzēji vampīru?

Liliāna. Nē, es neredzēju, bet Esmeralda apgalvo, ka pagājšnakt šeit patiešām esot bijis vampīrs un sūcis viņām abām asinis.

Heilija. Vampīrs? Manā dzīvoklī? Kas tās pa muļķībām?

Liliāna. Nu ja – es jau arī domāju, ka muļķības, bet Esmeralda man parādīja divus sarkanus punktiņus sev uz kakla un teica, ka tās esot vampīra zobu rētas un tur viņš esot sūcis!

Heilija. Viņa pati tos punktiņus būs tur uzzīmējusi.

Liliāna. Es patrinu – nenāk nost.

Heilija. Nu tad varbūt tetovējums?

Liliāna. Jā, varbūt, ka tetovējums, bet es tomēr uztraucos – viņa atkal grib palikt pie Alises pa nakti, jo vampīra sūkšana esot ļoti patikusi – tad nu es nezinu, ko domāt: varbūt tiešām kāds maniaks?

Heilija. Bet, Liliāna... kā tad tas maniaks varētu te iekļūt? Naktī durvīm priekšā ir ķēde.

Liliāna. Tad varbūt pa logu?

Heilija. Visiem logiem priekšā ir restes – uzlikām, kad mūs pirms diviem gadiem apzaga.

Liliāna. Bet varbūt tas maniaks kaut kad pa dienu te ielavījās un noslēpās, bet naktīs lien ārā un sūc meitenēm asinis?

Heilija. Un kur tad tas maniaks te varētu slēpties? Zem gultas? Vari pati visas gultapakšas izpētīt.

Liliāna. Iesim abas. Es viena baidos. Ja nu paskatos zem gultas, bet man no turienes pretī skatās vampīrs?

Heilija. Labi. Iesim abas.

Abas prom.

10. aina

Alise (*uznāk*). Esmeralda!

Esmeralda (*uznāk*). Nu?

Alise. Mūsu mammas ir sajukušas prātā.

Esmeralda. Kā tu zini?

Alise. Pati redzēju: nupat abas palīda zem gultas.

Esmeralda. Bet varbūt viņas mazgā grīdu?

Alise. Nē, ielīda bez spaiņa un lupatām.

Esmeralda. Jukušas mammas: tas ir bīstami – vajadzīga steidzama psihiatra iejaukšanās!

Abas. Psi–hi–at–ru! Psi–hi–at–ru! Psi–hi–at–ru!

Debora (*uzskrien*). I–u! I–u! I–u! Nu? Par ko sūdzamies?

Alise. Par mammām.

Esmeralda. Jā, viņas abas palīda zem gultas.

Debora. Mammās zem gultas – izklausās aizdomīgi. Labi – ejiet mācīties, es tikmēr noteikšu diagnozi. I–u! I–u! I–u! (*Prom.*)

Alise un Esmeralda prom.

11. aina

Debora (*uznāk, vilkdama aiz ausīm Heiliju un Liliānu*). Ko jūs darījāt zem gultas?

Heilija un Liliāna. Meklējām vampīru.

Debora. Ļoti piemērota nodarbošanās mātēm. (*Atlaiž ausis, Heilijai.*) Pasakiet Ā!

Heilija. Bē!

Debora. Pasakiet Bē!

Heilija. Cē!

Debora. Ļoti normāla reakcija. (*Liliānai.*) Pasakiet Ā!

Liliāna. Ā!

Debora. Ar jums kaut kas nav kārtībā: atkārtojat teikto kā papagailis.

Liliāna. Bet jūs taču teicāt: pasakiet Ā!

Debora. Jā, teicu, bet vai jums kā muļķei tūlīt jāatkārto?

Liliāna. Bet kas tad man bija jāsaka?

Debora. Skaidrs: domāšanas traucējumi, atpalcis intelekts.

Liliāna. Ko?! Es, jūsu zināšanai, strādāju valsts aparātā, augstā amatā!

Debora. Tā jau es domāju. Varat abas līst atpakaļ zem gultas. I-u! I-u! I-u!
(*Prom.*)

Heilija. Ko darīsim?

Liliāna. Līdīsim zem gultas.

Heilija. Domā, ka tā būs labi?

Liliāna. Bet, ja speciālists iesaka!

Heilija. Jā, tad gan jālien.

Abas aizrāpo.

12. aina

Mikija (*uznāk*). Skaties – šeit Aivara pēdas izgaist.

Nikija (*uznāk*). Mistika. Un kur tad policija?

Mikija. Nezinu. Arī izgaisusi.

Nikija. Kas te notiek? Vispirms pazūd Aivars, pēc tam – policija! Laikam tuvojas pasaules gals.

Mikija. Bet tur kāds rāpo!

Uzrāpo Heilija un Liliāna.

Nikija. Jā, turklāt ne viens vien.

Mikija. Tev taisnība – divi.

Nikija. Kas tie ir?

Mikija. Nezinu.

Nikija. Skaidrs: neidentificēti rāpojošie objekti!

Nikija un Mikija. Labdien!

Heilija un Liliāna. Labdien!

Nikija. Kāpēc jūs rāpojat?

Heilija. Lienam zem gultas.

Liliāna. Daktare ieteica.

Mikija. Tad mēs jūs netraucēsim.

Nikija un Mikija.

Čik, čik, čik–čirik!
 Čik, čik, čik–čirik!
 Cik jauka gan ir tāda nakts,
 Kad spoži mēness spīd
 Un sudrabaini mākonīši
 Pāri kapiem slīd.
 Trallallā, trallalā – ir jautri mūsu kapsētā! (*Prom.*)

Heilija. Kas tās bija?

Liliāna. Vai es zinu? Šī taču ir tava pagulte! Izklusējās pēc reklāmas.

Heilija. Jā. Varbūt tomēr lienam ārā, citādi vēl nezin ko te satiksim.

Liliāna. Jā, lienam ārā: man tomēr jāiet uz mājām – nevaru visu atlikušo mūžu
 zem tavas gultas notupēt, lai ko teiktu psihiatrs.

Abas aizrāpo.

13. aina

Aivars (uznāk). Alise!... Esmeralda!... Alise!... Esmeralda!...

Uznāk Alise un Esmeralda.

Alise. Aivar! Ko tu te dari?

Esmeralda. Mēs domājām, ka tu aizgāji atpakaļ uz kapsētu.

Aivars. Jā, es gāju. Bet nevaru vairs atrast ceļu! Visu laiku maldos pa šo te
 dzīvokli. Esmu noguris. Gribu gulēt.

Alise. Uz grīdas? Tā nav labi – tu vari saaukstēties.

Esmeralda. Bet kur tad? Zārka taču te nav un tavā gultā mums abām knapi
 pietiek vietas.

Alise. Tētis ir komandējumā – lai Aivars paguļ blakus mammai.

Esmeralda. Bet mamma tā būs ar mieru?

Alise. Mamma jau sen ir aizmigusi. Un viņai ir ciešs miegs. Nāc, Aivar – mēs
 tev ierādīsim guļvietu.

Visi prom.

14. aina

Heilija (*uzskrien*). Ā! Vācies prom! Nenāc klāt! Es kliegšu!

Aivars (*uznāk*). Klieudz! Man patīk, ja upuri klieudz!

Heilija. Palīgā! (*Prom.*)

Aivars. Nekur tu nespruksi, gardā! (*Prom pakaļ Heilijai.*)

15. aina

Uznāk Heilija.

Liliāna (*uzskrien*). Heilij! Kas noticis? Kāpēc zvanīji?

Heilija. Liliāna... mūsu dzīvoklī patiešām ir ieperinājies vampīrs.

Liliāna. Ej nu?

Heilija. Jā. Šorīt pamostos un skatos: man blakus... guļ vampīrs.

Liliāna. Vampīrs?

Heilija. Jā. Sākumā es nodomāju, ka Dāvis ir atgriezies no komandējuma, bet tad ieskatījos rūpīgāk un sapratu, ka nē – tas nav Dāvis! Tas ir vampīrs!

Liliāna. Tātad mēs nepareizi darījām, meklēdamas vampīrus pagultēs – izrādās, ka vampīri ir jāmeklē gultās! Tagad zināsim! Un kas notika tālāk?

Heilija. Vampīrs pamodās un uzsmaidīja man.

Liliāna. Tam vajadzētu būt briesmīgi.

Heilija. Jā. Es iekliedzos un metos bēgt.

Liliāna. Bet viņš?

Heilija. Iesaucās „Nekur tu nespruksti, gardā!” un metās man pakaļ.

Liliāna. Ārprāts!

Heilija. Jā. Pēc tam panāca mani un sāka sūkt asinis.

Liliāna. Šausmas!

Heilija. Nē, bija baigais kaifs!

Liliāna. Bet tad taču vajag izsaukt policiju!

Heilija. Tev taisnība – saucam!

Liliāna un Heilija. Po-li-ci-ja! Po-li-ci-ja! Po-li-ci-ja!

Debora (*uzskrien*). I-u! I-u! I-u! Kas noticis?

Liliāna. Saprotiet – mana draudzene no rīta pamostas, bet viņai blakus guļ vampīrs!

Debora. Un tā katru rītu?

Heilija. Nē, tikai šorīt.

Debora. Ko lietojat?

Heilija. Neko.

Debora (*Liliānai*). Un jūs?

Liliāna. Neko.

Debora. Tad jūs bez lietošanas tādas?

Liliāna. Kādas?

Debora. Labi, rakstiet iesniegumu: kā un no kurienes tas vampīrs uzradās, kā sūca asinis un tā tālāk.

Heilija. Bet kā es varu zināt, no kurienes viņš uzradās?

Debora. Nu, ja nezināt, tad tā arī rakstiet: nezināmā veidā manā gultā pēkšņi uzradās vampīrs, sāka sūkt asinis, izsūca tik un tik litrus.

Heilija. Bet es nezinu, cik litrus viņš man izsūca – nemēriju taču!

Debora. Tad nākamreiz izmēriet un tikai pēc tam sauciet policiju! I-u! I-u! I-u! (*Prom.*)

Heilija. Bezcerīgs variants.

Liliāna. Neuztraucies – es gulēšu tev blakus, kamēr Dāvis ir prom.

Heilija. Bet ja nu vampīrs nepamana, ka vieta ir aizņemta un apguļas tev virsū?

Liliāna. Tad tas vampīrs redzēs, ar ko viņam ir darišana!

Heilija. Nu labi. Ja tu esi gatava viņam to parādīt... Paldies!

Abas prom.

16. aina

Uznāk Nikija un Mikija.

Nikija. Aivar!

Aivars (*uznāk*). Nikij! Mikij!

Mikija. Beidzot mēs tevi atradām!

Uznāk Alise un Esmeralda.

Aivars. Iepazīstieties! Šīs ir manas jaunās draudzenes Alise un Esmeralda.

Nikija. Nikija.

Mikija. Mikija.

Aivars. Ko mēs tagad darīsim?

Alise. Uzspēlēsim kaut ko!

Esmeralda. Jā, to foršo spēli!

Aivars. Kādu?

Nikija. Nu... „Vampīrs rožu dārziņā”!

Visi. Jā! Kas dārzā, kas dārzā? Vampīrs rožu dārziņā. Kas vārdā, kas vārdā?

Aivars vārdā, Aivars vārdā. Ložņā vampīrs pa zaru zariem, pa zaru zariem, ap lapu lapām. Ja citu atrodi – liec to savā vietā, ja citu atrodi – liec to savā vietā! (*Prom.*)

17. aina

Heilija (*uznāk*). Alise!...

Liliāna (*uznāk*). Esmeralda!...

Heilija. Alise!...

Liliāna. Esmeralda!...

Heilija. Kur tu esi, Alise?...

Liliāna. Kur tu esi, Esmeralda?...

Heilija. Man pienāca īsziņa.

Liliāna. Man arī.

Heilija. No Alises.

Liliāna. No Esmeraldas.

Heilija (*lasa*). Aizeju dzīvot pie saviem draugiem uz kapsētu – tur būs jautrāk.

Liliāna (*lasa*). Aizeju dzīvot pie saviem draugiem uz kapsētu – tur būs jautrāk.

Heilija. Tā... mūsu meitas ir pārvākušās uz kapsētu...

Liliāna. Ko darīt?

Heilija. Zini... es arī bērībā sapņoju par kapsētu... par jautru dzīvi kopā ar miroņiem, zombijiem un vampīriem...

Liliāna. Zini... es arī... taču neuzdrīkstējos šo savu sapni īstenot...

Heilija. Bet mūsu meitas ir uzdrīkstējušās.

Liliāna. Ko darīsim?

Heilija. Varbūt ir pienācis brīdis īstenot bērniības sapņus un sekot mūsu meitu piemēram?

Liliāna. Ejam?

Heilija. Ejam!

Debora (*uznāk*). Jūs uz kurienu?

Liliāna. Uz kapsētu!

Debora. Es arī gribu!

Heilija. Tad nāc!

Liliāna, Debora un Heilija.

Čik, čik, čik-čirik!

Čik, čik, čik-čirik!

Uz kapsētu mums nesas prāts.

Ja gribi, draugs, tad līdzī nāc!

Starp krustiem romantikas daudz

Un sirds uz kapsētu mūs sauc.

Čik, čik, čik-čirik!

Čik, čik, čik-čirik!

Čik, čik, čik-čirik!

Čik, čik, čik-čirik!

BEIGAS